

DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN VAN DE BALIES VAN DE NEDERLANDSTALIGE ORDES IN HET
RECHTSGEBIED VAN HET HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL

2de Kamer

Zitting van 28 april 2015

Inzake SBT 105

Mevrouw X, advocaat aan de balie te ..., met kantoor te ...

in persoon verschijnend

bijgestaan door mr. Y, advocaat met kantoor te ...

op klachtdossier overgemaakt door :

de heer **Stafhouder van de Orde van Advocaten te ...**

en op vordering van :

de heer **Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten van de Nederlandstalige Ordes in het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Brussel**

I. DE PROCEDURE

1. Bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2013 wordt Mr X er door de Stafhouder, overeenkomstig artikel 458 van het Gerechtelijk Wetboek, van op de hoogte gebracht dat tegen haar ambtshalve een tuchtonderzoek wordt ingesteld, met als voorwerp diverse inbreuken op de algemene beginselen van confraterniteit, waardigheid, kiesheid en rechtschapenheid en behoorlijke beroepsuitoefening, door :

- In de zaak E: klacht van Mrs. H en C namens E omdat u de beslissing van de Stafhouder van 31 mei 2011 herhaaldelijk naast u zou hebben neergelegd. De klacht dateert van 31 mei 2013 met in bijlage een e-mailbericht van 29 mei 2013 waarbij u reageert ten aanzien van de deurwaarder die optreedt voor E die overgaat tot een uitvoerend beslag tot betaling van de dwangsommen die aan de cliënte van Mrs. H en C werden toegekend in het kader van dit dossier. Daarbij wordt aangevoerd dat u persoonlijk partij was in de zaak, als zaakvoerder, minstens aandeelhoudster van de vennootschap K en dat u derhalve niet kon optreden als advocaat. Daarbij aansluitend kan men opnieuw de vraag

stellen of u op het ogenblik van dit feit niet optrad als feitelijke bestuurder of feitelijke zaakvoerder van K.

- Bij vonnis van de Rechtbank van Koophandel te ..., 29^e kamer van 29 maart 2013 in de zaken van het faillissement NV R / L / B / D / X werd u veroordeeld, solidair met L / B en D tot betaling aan de Belgische Staat, ten titel van schadevergoeding van een bedrag van 331.457,39 € meer de intresten, evenals tot betaling aan de Belgische Staat ten titel van schadevergoeding van een bedrag, in afwachting van de sluiting van het faillissement, begroot op 1 € voor de onbetaalde vennootschapsbelasting. In deze zaken werden u grove fouten als vereffenaar aangewreven. Verder veroordeelt dit vonnis u tot het betalen van schade ontstaan in hoofde van de NV R, voorlopig begroot op 717.030,97 € meer de intresten, te verminderen met het bedrag in hoofdsom toegekend ten titel van schadevergoeding aan de Belgische Staat. Verder werd u veroordeeld op de vordering in tussenkost en vrijwaring ingesteld door B en D, tot integrale en onvoorwaardelijke vrijwaring van alle bedragen inclusief de intresten en kosten waartoe B en D werden veroordeeld. Bewarend beslag werd gelegd in uitvoering van het tussengekomen vonnis.
- In de zaak CVBA M: op de eis tegen u ingesteld heeft de Rechtbank van Eerste Aanleg te ... u veroordeeld op 30 april 2012 om aan de CVBA M te betalen de som provisioneel van 44.566,94 € en werden afkortingen toegestaan van 1.000 € per maand op deze hoofdsom. Er werd 7400 € afgekort. Vanaf september 2012 werd er niet meer betaald en de raadslieden van de CVBA M hebben de uitvoering aangevraagd van het uitvoerbare vonnis.
- In de zaak ING België tegen u, werd u bij verstek veroordeeld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te ... voor een bedrag van 91.270,54 € meer de intresten sedert 17 mei 2011 aan 9,91 % per jaar op de uitstaande hoofdsom van 80.455,52 € en dit tot de integrale betaling en de som van 19.544,48 € te verhogen met de intresten vanaf 17 mei 2011 aan 12% per jaar. Tevens werd u veroordeeld tot betaling van de som van 24.568,79 € meer de intresten te vervallen vanaf 16 mei 2011 aan 12% per jaar. Het vonnis van 24 mei 2013 werd betekend met onroerend bevel op 13 september 2013 voor een totaal bedrag van 146.431,59 € en met aankondiging van uitvoerend beslag op een aantal onroerende goederen.
- De vordering van Mr. A tot betaling van zijn tussenkosten in een aantal dossiers van u en waarbij zijn staat van kosten en erelonen onbetaald bleef sedert 2012 en dit voor een bedrag van 10.354,60 €.
- Gezien de financiële moeilijkheden, de aard en de omvang ervan, is het voor het bewaren van de stabiliteit van het kantoor en de integriteit van de juridische dienstverlening, te verwachten dat u zeker bij betekening van een roerend en onroerend beslag, uit voorzichtigheid, de Stafhouder daarover inlicht en de maatregelen voorstelt of neemt om aan de situatie een einde te stellen.

Uit de nota van de stafhouder, het verslag van de verslaggever en de bijgebrachte stukken blijkt dat de stafhouder tijdig de tuchtprocedure heeft ingesteld, hetzij binnen het jaar te rekenen vanaf de kennisneming van de feiten;

2. Eveneens bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2013 wordt Mr F met een onderzoeksoopdracht belast.

Deze zal op 30 juni 2014 zijn onderzoek afsluiten na Mr. X te hebben gehoord op 18 november 2013.

Hij stelt als besluit dat er voldoende redenen bestaan om Mr. X te laten verschijnen voor de Tuchtraad *'wegens meerdere inbreuken op de deontologische regel van kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid'*.

3. Bij een met redenen omklede beslissing van 20 augustus 2014 van de Stafhouder van ... wordt het tuchtdossier doorverwezen naar de Voorzitter van de Tuchtraad voor oproeping.
4. Bij aangetekende brief van 29 september 2014 van de Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten van de Nederlandstalige Ordes van het Rechtsgebied Brussel, wordt Mr. X conform de beslissing van de Stafhouder, opgeroepen voor de zitting van de tuchtraad van 28 oktober 2014.
5. Bij aangetekende oproeping van 29 september 2014 werden volgende inbreuken ten laste gelegd van Mr. X:

Ernstige tekortkomingen aan de deontologische beginselen van kiesheid, waardigheid, rechtschapenheid en confraterniteit en behoorlijke beroepsuitoefening waarbij afbreuk wordt gedaan aan de goede naam en de reputatie van de Orde, aan de advocatuur in het algemeen en aan de rechten van derden, door:

1. Dossier E:

In een dossier waarin men zelf partij is, een email te versturen (met vermelding van haar hoedanigheid als advocaat), ondanks een eerder verbod van de Stafhouder;

2. Dossier R:

Deel te hebben genomen, in hoedanigheid van vereffenaar, aan een frauduleuze vereffening waarbij de schuldeisers ernstig werden benadeeld;

3. Dossier cvba M:

- Openstaande schulden
- Niet beantwoorden van de briefwisseling van de Stafhouder waarbij laattijdig wordt geantwoord en waarbij verkeerde informatie wordt overgemaakt namelijk dat er een akkoord zou zijn met de schuldeiser wat niet met de werkelijkheid strookt;
- Zich laten dagvaarden in betaling met slechts een gedeeltelijke uitvoering van het akkoordvonnissen en het niet antwoorden op briefwisseling van de raadsman van schuldeisers.

4. Dossier ING:

- Schuld van meer dan 100.000 €
- Geen regeling te hebben getroffen met de schuldeiser
- Zich laten dagvaarden en laten veroordelen bij verstek
- Geen gevolg te hebben gegeven aan de betekening van het vonnis en aan het bevel tot betaling
- Uiteindelijk regeling van de schuld.

5. Dossier A:

- Schuld van 10.453,60 € op 11.1.2012
- Niet vergoeden van erelonen en kosten van een confrater ondanks herhaalde beloften
- Niet beantwoorden van briefwisseling van de stafhouder.

6. Op de zitting van 28 oktober 2014 werd de zaak op verzoek van de verdediging uitgesteld naar de zitting van 25 november 2014.

Op deze zitting van 25 november 2014 werd de zaak aangevat en in voortzetting gesteld op de zitting van 6 januari 2015.

Op de zitting van 6 januari werd de zaak op verzoek van de verdediging uitgesteld naar 10 februari 2015, en op deze zitting opnieuw naar 24 februari 2015.

Ter zitting van 24 februari 2015 verscheen Mr. X in persoon bijgestaan door stafhouder Y, en werd de zaak integraal hernomen.

Mr. F, die door zijn stafhouder belast met het tuchtonderzoek, werd gehoord in zijn verslag.

Mr. X en haar raadsman werden gehoord in hun verdediging.

Namens Mr. X werden besluiten en een stukkenbundel neergelegd.

De behandeling en de beraadslaging gebeurde met gesloten deuren.

De procedure werd overeenkomstig artikel 457bis Ger.Wb. in het Nederlands gevoerd.

II. EXCEPTIE VAN NIETIGHEID, NIET TOELAATBAARHEID, MINSTENS ONONTVANKELIJKHEID VAN DE PROCEDURE

1. Vooreerst wordt door Mr. X opgeworpen dat art 458 § 1 vierde alinea Ger.Wb. niet zou zijn gerespecteerd omdat er geen proces-verbaal zou zijn opgesteld, minstens er geen kopie zou zijn meegedeeld aan Mr. X.

Er dient te worden opgemerkt dat er wel degelijk een proces-verbaal van het verhoor van 18 november 2013 werd opgesteld, dat werd ondertekend door de onderzoeker en door Mr. X. Dit proces-verbaal steekt in het dossier.

Bovendien heeft Mr. X de volgende tekst ondertekend: "Mr. X ontvangt een kopie van dit proces-verbaal (4 pagina's), zonder de door haar overhandigde bijlagen".

Artikel 458 § 1 vierde alinea Ger.Wb. is dan ook duidelijk niet geschonden.

2. Daarnaast wordt een schending art 458 § 2 Ger.Wb. ingeroepen omdat wordt voorgehouden dat niet de Stafhouder, maar een onbevoegde, na afsluiting van het onderzoek, het dossier met een met redenen omklede beslissing heeft overgemaakt aan de voorzitter van de tuchtraad.

Uit de stukken van het dossier en tevens het schrijven van de voorzitter van de tuchtraad van 27 november 2014, blijkt zeer duidelijk dat bij aangetekend schrijven van 21 augustus 2014, Stafhouder Z het origineel van de door hem ondertekende gemotiveerde beslissing heeft overgemaakt aan de voorzitter van de Tuchtraad.

Terecht wordt door Mr. X opgeworpen dat de bevoegdheid tot tuchtvervolgning en de motivering ervan zo belangrijk zijn dat alleen de Stafhouder deze beslissingen kan nemen en zij niet aan een derde kunnen worden toevertrouwd, maar in casu stelt zich geen probleem aangezien de beslissing van 20 augustus 2014 wel degelijk werd genomen en gemotiveerd door Stafhouder Z, zodat art 458 § 2 Ger.Wb. wel degelijk werd gerespecteerd.

De exceptie van nietigheid, niet toelaatbaarheid, onontvankelijkheid van de procedure dient dan ook als ongegrond te worden afgewezen.

De tuchtraad werd volledig rechtsgeldig gevat om kennis te nemen van de ten laste gelegde inbreuken.

De tuchtrechtelijke vervolging is regelmatig ingesteld en toelaatbaar.

III. BEOORDELING

1. Tenlastelegging 1: Dossier E:

Er wordt Mr. X verweten op 29.5.2013 een e-mail te hebben verstuurd met vermelding van haar hoedanigheid van advocaat aan de gerechtsdeurwaarder die optrad voor E, en dit terwijl zij betrokken partij was en dus niet kon optreden 'als advocaat'.

Uit de e-mail van 29.5.2013 blijkt dat Mr. X aan de optredend gerechtsdeurwaarder alleen een aantal stukken heeft overgemaakt, zonder zelf een bepaald standpunt in te nemen, zodat er mag worden van uitgegaan dat zij niet te kwader trouw is opgetreden, temeer omdat de desbetreffende deurwaarder ook de gebruikelijke deurwaarder is waarmee Mr. X werkte en hij dus zeer goed op de hoogte was van haar hoedanigheid.

Ondanks het feit dat het vaststaat dat Mr. X deze mail beter niet had verstuurd in haar hoedanigheid van advocaat, temeer omdat zij reeds door Stafhouder O was gewaarschuwd, behoort het niet tuchtrechtelijk op te treden voor deze tenlastelegging bij gebrek aan bewezen kwade trouw.

Mr. X wordt dan ook vrijgesproken voor deze tenlastelegging.

2. Tenlastelegging 2: NV R:

Er wordt Mr. X verweten deel te hebben genomen, in haar hoedanigheid van vereffenaar, aan een frauduleuze vereffening waarbij de schuldeisers ernstig werden benadeeld.

Mr. X is oorspronkelijk opgetreden als raadsman voor de NV S, en nadien, 'op een ogenblik dat zij de situatie van de vennootschap had leren kennen' (zie conclusies Mr. X nr. 3.2.3) werd zij gevraagd om op te treden als vereffenaar van de vennootschap.

Mr. X heeft uiteraard kennis kunnen en moeten nemen van het verslag van de bedrijfsrevisor BVBA G van 28.4.2003 waarin de toestand actief-passief van de vennootschap op 31.3.2003 werd besproken. Uit dit verslag blijkt dat er belangrijke waardeverminderingen werden doorgevoerd, meer bepaald de post "overige vorderingen" die een waardevermindering onderging van 583.696,41 € of 100% van de vordering. (zie vonnis Rechtbank van Koophandel dd. 21.8.2007 pag 3 laatste al.).

In datzelfde vonnis van de Rechtbank van Koophandel wordt uitdrukkelijk verwezen naar het verslag van de bedrijfsrevisor (pag 14) waarin staat:

"De moedervenootschap U heeft per 3 april 2003 met terugwerkende kracht aanvaard dat de betalingen door S aan de heer L lastens haar werden uitgevoerd ter aanzuivering van de schuld welke zij heeft ten aanzien van de heer L. Een overeenkomst van overname van schuldvordering werd opgemaakt per 3 april 2003 en ondertekend door alle betrokken partijen. Gezien de onzekerheid van de inning van het bedrag en het beperkt eigen vermogen van de vennootschap U werd een waardevermindering van 100% geboekt."

Mr. X voert aan in haar conclusies dat het op basis van dit verslag is dat de aandeelhouders van de S besluiten om de vennootschap te ontbinden en te vereffenen, waarna zij als vereffenaar werd aangezocht, nu zij de vennootschap had leren kennen. Er kan dan ook onmogelijk worden betwist door Mr. X dat zij op de hoogte was van het verslag van de bedrijfsrevisor en bijgevolg ook van de dubieuze transactie van 3.4.2003 waarbij een zeer belangrijke waardevermindering werd doorgevoerd.

Mr. X stelde in het kader van de vereffening een aantal handelingen, maar uiteindelijk deed de vennootschap, die intussen haar naam had veranderd in NV R, na een bijzondere algemene vergadering, aangifte van faillissement, welke geacteerd werd in een vonnis van de Rechtbank van Koophandel te ... van 13.6.2006, waarbij Mr. I als curator werd aangesteld.

Los van de vraag of Mr. X al dan niet tot schadevergoeding zal veroordeeld worden voor de fouten welke zij zou hebben begaan in haar hoedanigheid van vereffenaar, en los van de vraag of zij al dan niet belangrijke sommen zal moeten terugbetalen aan de Belgische Staat (in het vonnis van de Rechtbank van Koophandel van 28.3.2013 is er sprake van 331.547,39 € en 717.030,97 €) staat het vast dat de vereffening, waaraan Mr. X als vereffenaar heeft deelgenomen, als een frauduleuze vereffening moet worden beschouwd waarbij de schuldeisers ernstig werden benadeeld.

Dit blijkt zeer duidelijk uit het vonnis van de Rechtbank van Koophandel te ... van 21.8.2007, waarbij de datum van staking van betaling werd teruggebracht op 3.4.2003. Overeenkomstig art 12.6 van de faillissementswet kan de datum van staking van betaling slechts worden teruggebracht tot een tijdstip meer dan 6 maanden vóór de datum van de faillissementsverklaring indien er aanwijzingen bestaan dat de vereffening werd bewerkstelligd met de bedoeling nadeel te berokkenen aan de schuldeisers.

Wat dit punt betreft, stelt de Rechtbank van Koophandel, nadien bevestigd in het arrest van het Hof van Beroep (pag. 19), vast dat “de operatie van 3.4.2003, waarbij de gefailleerde vennootschap erkent dat de gelden, opgenomen door L ten belope van 583.696,41 €, aan deze laatste zijn betaald voor rekening van de NV U, hoofdaandeelhouder van de gefailleerde vennootschap en zelf volledig insolvent, zodat de vordering ad 583.696,41 € wordt herleid tot 0 en het actief met een zelfde bedrag werd teruggebracht op 316.952,51 €”.

Daarbij oordeelt de rechtbank dat deze operatie een aanwijzing is dat de vereffening werd bewerkstelligd met de bedoeling nadeel te berokken aan de schuldeisers, wat, zo wordt gesteld, niet kan worden betwist daar de vennootschap diende te weten dat de massa der schuldeisers door de wegmaking van een actief van 583.696,14 € zouden benadeeld worden.

Mr. X moest op basis van het verslag van de bedrijfsrevisor met de toestand op 31.3.2003 weten dat de schuldeisers frauduleus benadeeld waren.

In hetzelfde vonnis van 21.8.2007 wordt Mr. X door de Rechtbank van Koophandel te ... als vereffenaar verweten zich ermee vergenoegd te hebben een vonnis te bekomen lastens de NV U, dat vanzelfsprekend onuitvoerbaar was.

Dit vonnis van de Rechtbank van Koophandel te ... van 21.8.2007 werd integraal bevestigd door het arrest van het Hof van Beroep te ... van 15.9.2009, dat in kracht van gewijsde is getreden.

Er is dan ook definitief beslist door het Hof van Beroep te ... op 15.9.2009 dat Mr. X heeft deelgenomen aan een frauduleuze vereffening waarbij de schuldeisers ernstig werden benadeeld.

De argumenten weerhouden in dit arrest worden ook door Mr. X op geen enkele manier weerlegd.

Ten overvloede verwijst de tuchtraad nog naar het vonnis van de Rechtbank van Koophandel van 28.3.2013 waar aan de vereffenaar belangrijke tekortkomingen worden verweten, zoals daar zijn:

- het niet doorstorten van de bedrijfsvoorheffing,
- het niet doorstorten van de BTW,
- niet te zijn opgetreden tegen de operatie van 3.4.2003 waarbij een solvabele schuldenaar werd vervangen door een niet solvabele schuldenaar,
- het niet tijdig neerleggen van jaarrekeningen voor 2003 en 2004, en zelfs helemaal niet neerleggen van de jaarrekening voor 2005,
- het laattijdig indienen van de aangiften vennootschapsbelastingen,
- het niet vervullen van de nodige formaliteiten bij de overdracht van de handelszaak.

Verwijzend naar deze tekortkomingen stelt de Rechtbank van Koophandel : “Het staat in elk geval wel vast dat de vereffenaar zichzelf rijkelijk bedeed heeft met een ereloon ten bedrage

van 168.803,73 € voor prestaties verricht in het kader van een vereffening waarbij zelfs de meest elementaire verplichtingen van de vereffenaar niet nagekomen werden." (eigen onderlijning).

De tenlastelegging te hebben meegewerkt aan een frauduleuze vereffening en daarmee de benadeling van de schuldeisers te hebben bewerkstelligd is dan ook bewezen.

3. **Tenlastelegging 3: Dossier CVBA M:**

Er wordt Mr. X verweten de facturen van de CVBA M, die optraden als fiscaal adviseurs, niet te betalen, niet te antwoorden op de brieven van de Stafhouder, en hem bovendien verkeerd informatie te hebben verstrekt, en zich te hebben laten dagvaarden met slechts een gedeeltelijk uitvoering van het akkoordvonnissen en niet meer te antwoorden op de brieven van de confraters.

De tenlastelegging wordt niet betwist. Wat ook de reden moge zijn voor het niet betalen van de openstaande facturen, betwist Mr. X niet dat zij deze problematiek anders had moeten aanpakken, het akkoordvonnissen had moeten uitvoeren, en had moeten antwoorden op de brieven van de Stafhouder.

Het feit dat laattijdig en in het kader van huidige tuchtprocedure een dading werd getroffen met de schuldeiser van Mr. X betekent niet dat de tenlasteleggingen niet zouden bewezen zijn.

Deze tenlasteleggingen zijn dan ook bewezen.

4. **Tenlastelegging 4: Dossier ING:**

Er wordt aan Mr. X verweten dat zij een schuld had bij ING van meer dan 100.000 €, dat zij geen regeling heeft getroffen met de schuldeiser, en zich heeft laten dagvaarden en laten veroordelen bij verstek, waarna zij geen gevolg heeft gegeven aan de betekening en het bevel tot betaling.

Deze feiten worden niet betwist door Mr. X.

Zonder dat hier echter enig bewijs van wordt voorgelegd houdt Mr. X in haar besluiten voor dat haar raadsman jammer genoeg verstek liet gaan en dat het kwam tot een gedwongen uitvoering.

Als advocaat weet men dat men moet verschijnen wanneer men wordt gedagvaard en heeft men de plicht, zelfs indien men een raadsman aanstelt, te informeren en zich op de hoogte te houden van het verloop van de zaak.

Het feit dat uiteindelijk een regeling werd getroffen met ING betekent niet dat de tenlastelegging niet zou bewezen zijn.

Het feit dat uiteindelijk de schuld aan ING werd geregeld kan wel als een verzachtende omstandigheid worden in aanmerking genomen.

Het deontologisch probleem bestaat niet uit het feit dat men een schuld heeft bij de bank, maar dat er niet wordt gereageerd op ingebrekestellingen, op brieven van de Stafhouder, dat men geen regelingsvoorstel doet, en wanneer men dan wordt gedagvaard, men verstek laat gaan, en evenmin reageert op de betekening en het bevel te betalen.

Dat uiteindelijk laattijdig een regeling wordt getroffen met de raadsman van ING betekent niet de tenlastelegging niet zou bewezen zijn.

5. Tenlastelegging 5: dossier A:

Er wordt aan Mr. X verweten dat zij een schuld had van 10.453,60 €, door het niet betalen van het ereloon aan een confrater, ondanks herhaalde beloften, en dat niet werd geantwoord op brieven van de Stafhouder.

Mr. X stelt dat Mr. A een voormalig stagiair is die nadien medewerker werd op haar kantoor. Nadat deze zich vestigde in ..., werden hem door Mr. X nog een aantal dossiers toevertrouwd. De ereloonstaten van Mr. A bleven echter onbetaald, zodat de samenwerking in 2012 werd stopgezet.

Mr. A stelt dat er meermaals door Mr. X beloofd werd dat zij zou betalen, maar dat zij tijdelijk in een moeilijke financiële toestand verkeerde.

Mr. X beweert dat de prestaties van Mr. A ondermaats waren, en dat er daarom betwisting was over de omvang van de ereloonstaten.

Over deze betwisting en het feit dat deze tijdig werden kenbaar gemaakt aan de confrater, wordt geen enkel bewijs voorgelegd.

Het feit dat Mr. A diverse creditnota's zou hebben opgesteld betekent niet dat Mr. X terecht heeft nagelaten om de niet-betwiste ereloonstaten te voldoen.

Van het betwisten van de ereloonstaten worden echter niet de minste stukken neergelegd.

Tevens stelt Mr. X dat een aantal van haar cliënten zelf onvermogend waren. Dit laatste belet echter niet dat Mr. A dient te worden vergoed voor de door hem geleverde prestaties.

De tenlastelegging is dan ook bewezen.

IV. STRAFMAAT:

Uit punt III blijkt dat de tenlasteleggingen 2, 3, 4 en 5 bewezen zijn.

De vraag is of de tenlasteleggingen een inbreuk uitmaken op de deontologische regels van kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen (art 455 Ger.Wb.).

Het is evident dat de tenlasteleggingen die bewezen zijn verklaard een inbreuk op deze deontologische norm inhouden.

Er kan onmogelijk worden aanvaard dat een advocaat, ook in haar hoedanigheid van vereffenaar, meewerkt aan een frauduleuze vereffening, waarbij de schuldeisers ernstig werden benadeeld.

De tuchtraad tilt zeer zwaar aan deze feiten aangezien een vereffenaar, net zoals een curator, in de eerste plaats er moet voor zorgen dat de belangen van de schuldeiseres gewaarborgd worden.

De naam en de faam van de advocatuur in het algemeen komt in het gedrang door dergelijke feiten.

Evenmin is de houding aanvaardbaar, waarbij men als advocaat schulden niet afbetaalt, geen enkele poging doet om een minnelijke regeling te treffen, maar men in tegendeel zich laat veroordelen, al dan niet bij verstek, en nadien de afgesproken afbetalingen niet nakomt, of helemaal niets doet en zelfs onroerend beslag laat leggen.

De houding niet te reageren op ingebrekestellingen van schuldeisers zet zich voort in de houding niet te reageren op brieven van de stafhouder.

Wanneer de stafhouder dan, zeer terecht, zich zorgen maakt over de financiële toestand van Mr. X, op een ogenblik dat hij klachten ontvangt uit diverse hoeken dat schulden niet worden terugbetaald, en zeker wanneer hij geconfronteerd wordt met een attest van niet-inbaarheid van een gerechtsdeurwaarder daterend van 14.1.2014, waarin uitdrukkelijk gesteld wordt dat na nazicht van beslagberichten (waaruit een enorm hoge schuldenberg zou blijken) moet worden besloten tot de insolventie van Mr. X, dan reageert Mr. X in conclusies verontwaardigd, en spreekt zij over 'persoonlijke bedenkingen, overwegingen en oprispingen van de verslaggever'.

Nochtans kunnen belangrijke financiële moeilijkheden tot gevolg hebben dat de stabiliteit van het kantoor en de integriteit van de juridische dienstverlening in gevaar komt, maar ook dat de onafhankelijkheid van de advocaat niet meer gewaarborgd is.

De tuchtraad kan alleen maar vaststellen dat wanneer Mr. X de gelegenheid heeft gekregen, binnen het kader van de behandeling van de zaak voor de tuchtraad, om enige uitleg te geven over haar financiële toestand, maar zij weigert deze toe te lichten. Er werd zeer uitdrukkelijk naar enige verduidelijking gevraagd, maar Mr X weigert meer uitleg over de omvang van haar schulden te geven.

Bijgevolg kan alleen maar worden besloten dat deze bezorgdheid van de stafhouder zeer terecht was, en dat deze bezorgdheid nog steeds bestaat.

Door de houding die Mr. X aanneemt schaadt zij de eer van de advocatuur in het algemeen, en bijgevolg moet er streng worden opgetreden, temeer daar zij van oordeel is dat de vervolging voor de tuchtraad eigenlijk een vergissing is, en zij zich dus van geen kwaad bewust is.

Verzachtende omstandigheid is wel dat er op deontologisch vlak geen voorafgaandelijke veroordelingen zijn.

Rekening houdend met alle elementen van het dossier en rekening houdend met de door Mr. X gevoerde verdediging is de tuchtraad van oordeel dat een schorsing van 6 maanden een gepaste bestraffing is.

V. KOSTEN:

De Tuchtraad kan niet overgaan tot veroordeling van Mr. X tot de kosten, zoals voorzien door art. 460, alinea 6 Ger.Wb., daar door de Stafhouder de kosten enkel provisioneel werden begroot zonder dat wordt aangegeven waarom de schade niet anders dan naar billijkheid kan worden begroot (zie Arr. Hof van Cass. 3.1.2013 – D.12.12.0017.E).

Om deze redenen,

Gelet op de artikelen 456 e.v. Ger. Wb.

Recht sprekende in tuchtzaken, in eerste aanleg en op tegenspraak,

Verklaart de tuchtvervolging toelaatbaar,

Verklaart de tenlastelegging te zijn opgetreden als advocaat in de zaak Engel & Völker niet bewezen,

Spreekt Mr. X vrij voor deze tenlastelegging,

Verklaart de overige tenlasteleggingen, die een inbreuk vormen op de regels van kiesheid, waardigheid, rechtschapenheid en behoorlijke beroepsuitoefening bewezen.

Legt Mr. X hiervoor de schorsing van zes maanden op,

Bij gebrek aan concrete elementen is de tuchtraad niet bij machte om de kosten, die geraamd worden op 4.000 €, te begroten, zodat Mr. X niet wordt veroordeeld tot betaling van deze kosten.

Aldus gewezen en uitgesproken te Brussel op 28 april 2015

Hebben deelgenomen aan de behandeling en beraadslaging :

Stafhouder Francine DANS, Voorzitter, en de assessoren

Mr. Dirk DE GREEF, advocaat bij de Balie te Brussel;

Mr. Philippe WILLEMYNS, advocaat bij de Balie te Leuven;

Mr. Tony JANSSENS, advocaat bij de Balie te Leuven;

Mr. Luc RIGAUX, advocaat bij de Balie te Brussel;

Was aanwezig bij de behandeling en bij de uitspraak : Mter Ludwig EVENS, secretaris,
advocaat bij de Balie te Leuven.